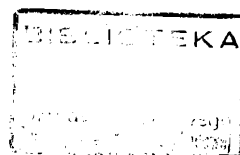

Warszawa, 10 kwietnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

H01 n 13/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr. 21177.

Kl. 21 c, 22.

Fabryka Kabli Spółka Akcyjna
(Kraków-Płaszów, Polska).

Elektryczna wtyczkowa tulejka kontaktowa.

Zgłoszono 3 października 1933 r.

Udzielono 26 lutego 1935 r.

Pierwszeństwo: 26 maja 1933 r. (Austria).

Wynalazek dotyczy elektrycznych wtyczkowych tulejek kontaktowych, złożonych z dwóch podłużnie podzielonych części i o tyle ulepszonych, że przy równoczesnem obniżeniu kosztów wykonania powiększona jest zdolność dopasowywania się tulejek do różnych średnic wtyczkowych trzpieni kontaktowych.

Za podstawę nowej konstrukcji przyjęto znaną konstrukcję, w której tulejka składa się z dwóch części blaszanych, sprężynujących w stosunku do siebie i pracujących jako układ dźwigniowy. W myśl wynalazku sprężynujące połączenie obydwóch części tulejki osiąga się zapomocą specjalnych

sprężyn. Sprężyny te, wykonane ze stali, są o wiele bardziej elastyczne i wytrzymałe, niż części mosiężne tulejek, przewodzące prąd. W stosunku do znanych konstrukcyj, w których części tulejek stanowią same jedyne elementy sprężynujące, osiąga się dzięki powyższemu zwiększoną zdolność dopasowywania się tulejek wtyczkowych i ich większą trwałość.

W dalszem rozwinięciu myśli przewodniej wynalazku rezygnuje się całkowicie z własnej sprężystości części tulejki i wykonuje się je z blachy sztywnej, przyczem przynajmniej jedna część musi być osadzona obrotowo. Naprzykład, jedna z części

blaszanych jest umocowana na podstawie, druga zaś osadzona na niej na zawiasach. Przy takiej konstrukcji części tulejek nie podlegają żadnym niszczącym zjawiskom zmęczenia materiału, dzięki czemu osiąga się bardzo długotrwałą wtyczkową tulejkę kontaktową. Możliwość użycia na tulejki blach o dużym przekroju zwiększa również obciążalność elektryczną tulejki kontaktowej.

Sprężyny mogą być umieszczone w najróżnorodniejszy sposób. W uwidocznionym na rysunku przykładzie wykonania są one ukształtowane jako sprężyny płaskie, przechodzące przez obydwie części tulejek i posiadające mniej więcej kształt litery S.

Na fig. 1 cyfrą 1 oznaczono podstawę gniazodka wtyczkowego, cyfrą 2 — obydwa zaciski przyłączeniowe, cyframi 3 i 4 — szczęki kontaktowe do bezpieczników paskowych. Pomiędzy kątownikami 4 i 4", tworzącymi szczęki kontaktowe do osadzania bezpieczników paskowych, jest umocowana odnoga 5 połówki 6 tulejki kontaktowej (fig. 3), oddzielnie przedstawionej na fig. 2. Druga część 7 tulejki kontaktowej, wykonana tak samo, jak część 6, ze sztywnej blachy, jest zawieszona obrotowo w wycięciu 9 części 6 zapomocą zaczepu 8. Sprężyna płaska 10 w kształcie litery S przechodzi przez wycięcia 11 i 12 w połówkach każdej tulejki, przyczem opiera się ona jednym końcem na połowce 7, drugi zaś koniec jest umocowany w wycięciu 13, wykonanym w zagiętym końcu 14 połówki 6 tulejki kontaktowej.

W gniazdkach wtyczkowych bez bezpieczników paskowych odnoga 5 połówki 6 tulejki kontaktowej jest umocowana bezpośrednio na podstawie.

Na stykających się brzegach zewnętrznych 15 (fig. 3) połówek tulejek znajdują się pasujące do siebie występy 16 i wycięcia 17, uniemożliwiające osiowe przesunięcia części tulejki przy wyciąganiu wtyczki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczna wtyczkowa tulejka kontaktowa, złożona z dwóch podłużnie podzielonych części blaszanych, sprężynujących względem siebie i pracujących jako układ dźwigniowy, znamienna tem, że sprężynujące połączenie części składowych tulejki osiągnięte jest zapomocą sprężyny (10), niezależnej od części tulejek (6, 7).

2. Elektryczna wtyczkowa tulejka kontaktowa według zastrz. 1, znamienna tem, że sprężyna (10) jest płaska, ma kształt zbliżony do litery S i przechodzi przez obydwie części tulejek.

3. Odmiana elektrycznej wtyczkowej tulejki kontaktowej według zastrz. 1, znamienna tem, że części (6, 7) tulejek są wykonane z blachy sztywnej i przynajmniej jedna z nich jest osadzona obrotowo.

4. Elektryczna wtyczkowa tulejka kontaktowa według zastrz. 3, znamienna tem, że jedna część (7) tulejki jest połączona przegubowo z drugą częścią (6), umocowaną na podstawie.

5. Elektryczna wtyczkowa tulejka kontaktowa według zastrz. 4, znamienna tem, że połączenie przegubowe obydwóch części tulejki jest uskutecznione zapomocą zaczepu (8) jednej części, umieszczonego w wycięciu (9) drugiej części.

6. Elektryczna wtyczkowa tulejka kontaktowa według zastrz. 4, znamienna tem, że dolny brzeg przedłużenia jednej części (6) tulejki jest zaopatrzony w odnogę (5), odgiętą doń pod kątem prostym.

7. Elektryczna wtyczkowa tulejka kontaktowa według zastrz. 1, znamienna tem, że części (6, 7) tulejek są wyposażone na stykających się brzegach zewnętrznych (15) w dopasowane i współpracujące występy (16) i wycięcia (17).

Fabryka Kabli
Spółka Akcyjna.

Fig. 1

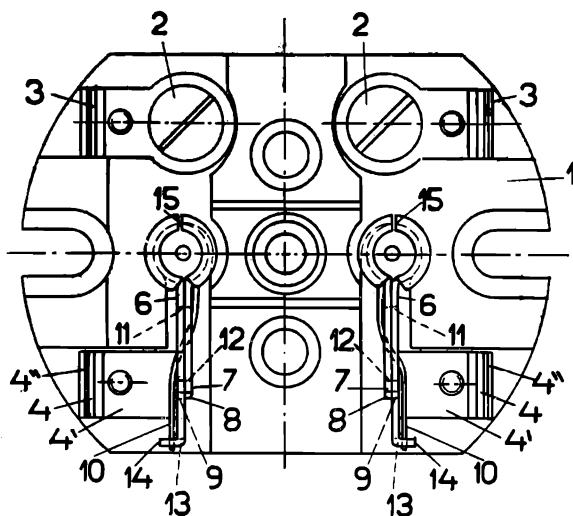

Fig. 2

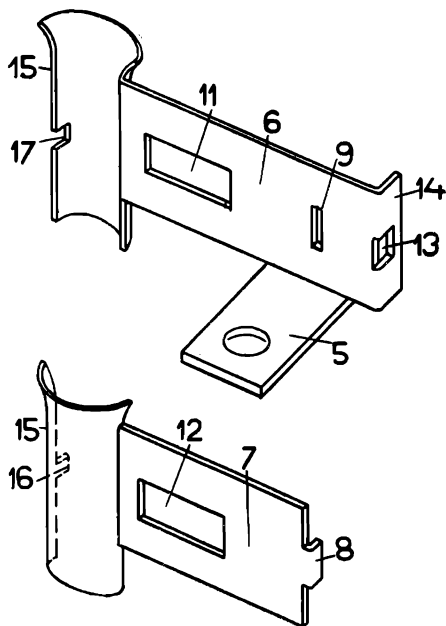

Fig. 3

